

til Konsulernes Indberetninger, dels de aarlige, men navnlig Muligheden af at sende jævnlige, hyppige Indberetninger fra saadanne Bladser i Udlandet, hvorfra det kan være af Betydning for Handelsstanden at faa den Slags Efterretninger, som jeg vil henstille til den højtærede Udenrigsministers velvillige Overvejelse.

Udenrigsministeren (Rosenørn-Behn): Jeg skal kun udtale ganske kort, at naar jeg har begæret en saadan Udsættelse med Hensyn til Revisionsfristen af Loven, er det slet netop for at faa Vejlighed og Tid til at drøfte mangfoldige Punkter, som der kan blive Spørgsmaal om. Hvad den ærede Taler her har fremsøgt, skal komme i Betragtning og til Overvejelse i Forbindelse med de mange andre Spørgsmaal.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Egteskabs Indgaaelse for danske Konsuler i Udlandet.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 32 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 61 ff.)

Uden for de i Betænkningen opførte Ændringsforslag var følgende Ændring stillet:

Af Udvalget:

Til § 7.

§ Linie 4 indskydes efter „omhandlede“: „i den danske Lovgivning indeholdte“.

Formanden: Med Hensyn til Ændringsforslagene nævner jeg, at der, som det jo let kan ske, er indløbet et Par smaa Injurier, som imidlertid uden nogen Vanskelighed kunne rettes. Jeg henleder blot Opmærksomheden paa, at i Nr. 8 til § 5 i Lovforslaget maa Ordene „de paagældende“

knyttes til det Ord, der er foreslaaet omhytted.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag, samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sættes under et til Forhandling.

Ordføreren (Mazén): Som det høje Ting vil se, har Udvalget i det hele taget givet Lovforslaget i alle dets væsentlige Bestemmelser sin Tilslutning. Vi finde det baade rimeligt, at et saadant Lovforslag givis, og finde det tillige saadant formet, at vi i det hele taget kunne tiltræde det. Der har været adskillige Punkter, der have været Genstand for Overvejelse, saaledes navnlig i § 1, om man skulde give Udenrigsministeriet denne almindelige Bemyndigelse til at give en saadan Besøjsse til Konsuler i Lande, hvor dette anses for at være fornødent, vi have overvejet, om det ikke kunde præciseres nærmere, om der ikke kunde opstilles nærmere Betingelser i Henseende til, i hvilke Lande den kunde gives, under hvilke Betingelser den kunde gives, og tillige have vi drøftet Spørgsmaalet, om der ikke kunde sættes visse Grænser for de Personer, hvis Ægteforening kan autoriseres. Dels ved egne Overvejelser, dels ved Sammenligning med de fremmede Love, angaaende tilsvarende Forhold i England og Tyskland og deres Bestemmelser, ere vi komne til det Resultat, at vi i det hele taget holde fast paa Lovforslagets Bestemmelser, altsaa give Bemyndigelsen inden for den vide Ramme, som § 1 hjemler, og saa overlade Udenrigsministeriet inden for denne Ramme at anvende den Myndighed, der er givet det, saaledes at det paa den ene Side kan være til Gavn for de paagældende Danske i Udlandet, medens Myndigheden paa den anden Side ikke udvides saa vidt, at den bliver til Skade for den danske Stat i Forhold til de fremmede Lande, i hvilke de paagældende Konsuler ere til Stede. Jeg gentager, at vi i det væsentlige have givet Lovforslaget vor Tilslutning, og naar vi have stillet forskellige Ændringsforslag, er det paa den ene Side kun for at ændre Udførelsesmaaden, saaledes at den bliver i Overensstemmelse med den øvrige Lovgivning, og paa den anden Side for paa forskellige Punkter at gøre Bestemmelserne noget tydeligere og præcisere, for at vi derigennem kunne have den bedst mulige Garanti for, at de paagældende Danstes Interesser, som indgaa Ægteforening paa vedkommende Sted, paa bedst mulig Maade betrygges. Det er noget, som Lovforslaget nærmest har tænkt sig skulde være overladt